

NEA HUND

NR. 2

AUGUST 1991

ÅRGANG 9

Marit Dahlø presenterer tibetansk spaniel.

LEDEREN har ordet

Nå er vel de fleste av oss kommet tilbake fra ferie og kan begynne å tenke på høst- og vintersesongen.

Kjøsnesvollen bør bli et naturlig samlingspunkt for oss alle - om vi driver med trekk, bruks eller utstilling. Det er lagt ned en god del dognadsarbeid på vollen, men mye står igjen. Hvis noen har arbeidslyst så meld fra til Stig!

Av aktiviteter som har foregått der kan jeg nevne sportrenning, kjøring med vogn, miljøtrenings og sosialt samvær.

Britt-Eva tok med seg åtte av valpekjøperne sine og la opp spor så de fikk prøve valpene. Hun underviste dem også i utstillingsteknikk og trimming av pels. Dagen ble avsluttet med grilling.

Pinseften var noen familier samlet til grilling og sosialt samvær og hadde det kjempefint på vollen.

Nok en gang må jeg beklage at et arrangement måtte avlyses. Sporprøva i juni gikk i vasken p.g.a. svenskenes "midtsommerfeiring" - vanskeligheter med å skaffe dommere.

Møtevirksomheten har vært laber i vår og sommer, men vi starter opp igjen i august. Da håper vi på godt oppmøte så vi kan arbeide videre med de aktivitetene vi allerede har satt igang samtidig som vi må planlegge noe nytt.

Ingfrid

STBK

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB

Leder Ingfrid Viken
Sekretær Tove Størseth
Kasserer Olga M. Hammerfjell

Bruksh.kom. Gunda Olden
Stig Meier Berg
Brit-Eva Wist
Frode Pedersen
Peder P. Evjen

Trekkh.kom. Ola Kjøsnes
Gunnar H. Guldseth
Ola E. Guldseth
Grim Ole Bolmøyen
Torger Sletner

Utstillingskom. Åge Revdal
Olga M. Hammerfjell
Brit-Eva Wist
Gunda Olden
Wenche R. Krogstad

Støttekomité Ingunn K. Græsel
Tove Størseth
Ingfrid Viken
Gunn Anita Viken

Valgkomité Unni Moslet
Ivar S. Hanem

Revisorer Stig M. Berg
Sølvi Andersen

Materialforvalt. Ingfrid Viken

NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb.
Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktører

Gunda Olden
Wenche Randi Krogstad

Skrevet og kopiert ved
Selbu DataSats

Medlemskontingent pr. kalenderår:

Familie	kr.	100,-
Hovedmedlem	kr.	75,-
Ungdomsmedlem	kr.	40,-
Støttemedlem	kr.	40,-

Postgirokonto	2 09 45 55
Bankgirokonto	4285 07 90234

HUNDEKURS I SELBU

1. - 3. november 1991

Foreløpig program for årets begivenhet (?) for hundefolket i Selbu!

Fredag 1. november: 18.00 - 21.00 Kommunikasjon og læring

Lørdag 2. november: 10.00 - 16.00 Teori og praksis med tema som lederskap, kontakttrening, spesielle øvelser, avstandskontroll m.m.

Søndag 3. november: 10.00 - 15.00 Teori og praksis omkring spesielle treningsmetoder, og trening i forhold til ulike problematikker.

Per Jostein Matre har vært i Selbu tidligere og holdt et lignende kurs for våre medlemmer. Han er utdannet sosialpedagog og har arbeidet med problemhunder i ca. 10 år. Per Jostein har i de siste 2 årene vært tilknyttet Groruddalen Dyreklinikk. Han er også kjent for sin deltagelse i "Antenne 10" hvor han deltok i debatten om Pit Bull terrier'n. Med seg til Selbu vil han også denne gangen ha med seg en kyndig medhjelper.

Weekend-kurs av denne typen legges opp med en blanding av teori og praksis med egen hund. For at deltakerne skal få noe utbytte av treninga er det satt en grense på 15 deltakere pr. kurs. Deltakere med egen hund vil derfor bli prioritert, men andre kan også melde seg på.

Kursavgifta er ikke endelig fastsatt, men det er klart at klubben vil være med å dekke noen av utgiftene - dette for at flest mulig skal få anledning til å delta på kurset.

Erfaringene fra sist gjør at jeg ikke har noen problemer med å love ei spennende hundehelg for de som prioriterer "riktig" denne helga.

Interesserte bees kontakte meg snarest - tlf. 81 75 47
- slik at jeg kan få en oversikt over interessen internt i klubben.

SAMLING PÅ VOLLEN

Stig

UTSTILLINGSRESULTATER

Resultater siden sist fra Gunda Olden og Leif Ivar Reitan

NKK Trondheim, 11/5

Welsh corgi cardigan

Bårväs Dortmunder Sporter-Halle

1 AK - 1 VK - CERT - 2BHK -
Res. CACIB - CHAMPION
1 CHK - BTK - CK -
Res. CACIB

NSUCh Bårväs Bell Ami Chevy

Trondheim, 1/6

Eng. cocker spaniel

Freshwater Departure Foremy (Linda)

1 AK - 3 VK

Orkdal, 2/6

Welsh corgi cardigan

NUCh Bårväs Dortmunder Sporter-Halle

2 CHK - 2 BHK - CK

NSUCh Bårväs Bell Ami Chevy

1 CHK - 1 BTK - CK - BIR

Valpeshow, Orkdal

Slovakisk kuvasz

Bårväs Heike

1 BHK - BIR - 2 BIG

Oppdal, 23/6

Welsh corgi cardigan

NUCh Bårväs Dortmunder Sporter-Halle

2 CHK - 2 BHK - CK

NSUCh Bårväs Bell Ami Chevy

1 CHK - 1 BTK - CK - BIM

Bårväs Heike

2 BHK

Osen (Trysil), 23/6 - Ulvehundspesialen

Bårväs Aphrodite

1 AK

Bårväs Agrios Mickro

Eier: Kåre Nordhaug, Gåsbakken

1 AK

Bårväs Borriz

Eier: Åse Øyan

Beste norskoppdr. hann, ungh.

UTSTILLINGSRESULTATER, forts.

Halden, 10. - 11. aug.

Irlsk ulvehund

Bårväs Aphrodite

1 AK - 2 VK - CK - 3 BTK

Bårväs Agrios Mickro

Eier: Kåre Nordhaug, Gåsbakken

1 AK - CK - 3 VK - 3 BHK

Welsh corgi cardigan

NUCh Bårväs Dortmunder Sporter-Halle

1 CHK - CK - 1 BHK - BIM

NSUCh Bårväs Bell Ami Chevy

Sønd. 11.8

2 CHK - CK - 2 BTK

1 CHK - 1 BTK - CK - BIR

Slovakisk kuvasz

Bårväs Heike

BIR valp

BRUKSHUNDINTERESSERT?

Grønnfjellia's Kennel tilbyr schäfervalper

far: NUCh SchH Fertenhund Ajax v. Tellstrasse

mor: Grønffjellia's Bitte

1 jk - 2 jkk - brukshundkåret - avlskåret - karaktertestet
lavinehund kl. C + B - HD-fri (som alle kullsøknen)

Valpene får topp preging.

Valpene leveres m/full garanti og er godkjent avlsrådet.

Valpene er leveringsklare ca. uke 51.

Kontakt

Sindre Olav Sagdal, 2500 Tynset, tlf. 064 - 80 5 61

FOR EN TRIVELIG HUNDEPRAT!

DRESSURKURS VÅREN -91

I vår hadde vi dressurkurs i samarbeid med Selbu Jeger og Fisk. Et samarbeid som fungerte utmerket - jeg håper vi kan fortsette med samme opplegget fremover.

To instruktører, en fra hver organisasjon - fra S.J.F., Steinar Dyrdahl og fra S.T.B.K., undertegnede.

Til tross for et vårvær som varierte mellom vannrett snøstorm og loddrett regn - noen ganger var det til og med opphold - stilte folket opp stort sett hver mandag og torsdag, som var kurskveldene. Deltakerantallet var rekordartet - 15 hunder m/eiere! Det var stor spredning i rasene, fra den minste tibetanske spaniel til den største schäferhund. Uansett rase - alle hunder liker å jobbe med noe - og bruke hodet.

Jakthunder kan også dresseres i vanlig appell.

En av de få kveldene vi ikke var fulltallige.

På appelmerkeprøven som Tone W. Haaskjold hadde, møtte det 10 ekvipasjer - 8 av dem greide merket !

1. Magnar Rolseth m/Barva	schäfer	180,0 p
2. Astrid Morseth m Toby	labrador retriever	168,0 p
3. Wenche Krogstad m Lita	cocker spaniel	167,5 p
4. Ingar Hammerfjell m Famy	schäfer	167,0 p
5. Terje Borseth m Shakko	irsk setter	155,5 p
6. Runar Mathisen m Tussa	irsk setter	148,5 p
7. Sverre Holum m Jacken	breton	145,0 p
8. I. Sugarden m Raya	golden retriever	119,5 p

Gunda Olden

Presentasjon av Marit og Edvin Dahlø's RASE

TIBETANSK SPANIEL

Rasebeskrivelse og historikk.

Tibetansk spaniel tilhører gruppen miniatyrhunder. Normalvekt varierer mellom 4,5 og 7 kg. Hannhunder har en maks. skulderhøyde på 28 cm, mens tispene er litt mindre, maks. 24 cm.

Tibetansk spaniel kommer, som navnet sier fra Tibet der arten fungerte som vakthund rundt omkring i templene. Store mastiffhunder holdt vakt utenfor tempelmurene, mens tibetanske spaniels og andre små tempelhunder ble brukt innendørs som "dyne" varmehunder, tyveri- og bønnehunder. De klatret også opp på tempelmurene for å holde vakt. Rasen har en forkjærighet for høyder i terrenget. Dette mener man skriver seg fra instinktet etter vaktholdet på tempelmurene samt det ulendte tibetanske landskapet.

Den første tibetanske spaniel, Doma kom til Europa i 1928. Det var ingen suksess. Den tibetanske spaniel ble regnet som en "kusine fra landet" i forhold til de andre langhårete, staselige tibetanske hundene som lhasa apso og shih tzu.

I juli 1974 kom den første tibetanske spaniel, Zuzette, til Norge. Tibetansk spaniel er den rasen som har vært kortest tid i Europa, men som har forandret seg minst og oppdretterne er stolte over ikke å ha ødelagt en original rase.

Hvor mange tibetanske spaniels som finnes i Norge, vet jeg ikke, men i Selbu finnes det såvidt vi vet, 2 stk. inkludert vår egen.

Den tibetanske spanielen er en familie- og selskapshund. Den er veldig barnevennlig, den er en robust, liten, glad hund og en gor og utholdende turkamerat som elsker å gå turer - men - den er også selvstendig, aristokratisk, stolt, arrogant, følsom og intelligent. Dersom du ønsker en hund som "går i beina" på deg og sitter i fanget ditt når du vil, er ikke tibetansk spaniel den rette typen. Den vil helst leve på sine egne premisser og lydhør blir den skjelden før i 2 - 3 årsalderen. Den krever en konsekvent eier som mener nei når han sier nei. Slik skal det også være, ifølge oppdretterne, som ønsker å bevare rasens gemytt og de særegenheterne det fører med seg.

Tibetansk spaniel er ikke en hund som bør leve i hundegård. Den er avhengig av menneskelig kontakt og stimulans for å opprettholde rasens egenskaper. Hannen er ofte mer tillitsfull og medgjørlig enn tispene.

Et fenomen som også skjer er at i rene lhasa apso og shih tzu-kull kan det innimellom bli født en kort-håret tibetansk spaniel, dette selv om foreldrene er etterkommere av ren rase. Det omvendte skjer aldri, tibetanske spaniels føder aldri langhårete tempelhunder.

Farger: Alle farger er tillatt og likeverdige, men den mest vanlige er sobel (varierende brun sjatteringer fra krem til mahogni).

Pelsstell: Selv om pelsen er ganske kraftig og lang, især på hale og bakbein, kreves det ikke så mye pelsstell. Børsting ca. 2 ganger pr. uke og bading når det passer seg, men en må selvfølgelig gå over pelsen hver dag for å se etter floker osv.

Vår hund.

Etter familieråd ble det bestemt at vi skulle få tak i hund. At det ble en tibetansk spaniel var mer en tilfeldighet. Vi hadde ingen erfaring med hunder fra før. Vi ville ha en liten, robust hund til selskap og hygge. Lektyre ble lånt og lest, andre tibetanske spaniels ble tatt i øyensyn, vi spurte og grov og vi fant tilslutt ut at tibetansk spaniel kanskje kunne passe for oss.

Vi ville få tak i valpen tidlig på sommeren slik at det var noen hjemme hos den de første ukene etter at den kom til oss. Vi havnet på en kennel på Fluberg der valpen hadde sett dagens lys 29.4.1990.

Et grått, nydelig lite næste møtte oss. Han var den siste i kulllet på 4 og var klar for levering. Den 20. juli var vi blitt 5 i familien, familiens nye midtpunkt var ankommet.

Det var litt uvant og en del arbeid i begynnelsen. Ut å tisse, inn å spise, ut å tisse, for sent, dam på gulvet, frem med klut, nye forsøk - det ordnet seg til slutt.

Navn skulle næstet også ha. Oppdretter ville at alle i kullet skulle hete noe på Z- og så Z da. Det ble Shangri La (kennelens navn), Zorro (der var Z-en), men så syntes vi han burde ha et navn som viste hvor han havnet - Selbu, og hvordan vi syntes han var - fin. Derfor Shangri Las Zorro Selbufin. For enkelthets skyld kaller vi ham Rasmus til daglig.

Det rådet nok litt skepsis hos enkelte familiemedlemmer i forbindelse med anskaffelse av hund, men det har gått over all forventning. Selv "bestemor", som egentlig ikke liker hunder, har selskap i Rasmus, de to har blitt riktig gode venner.

Med sitt tilitsfulle og glade vesen (og kanskje også størrelse) har vi kommet i kontakt med mange voksne og især barn etter at vi fikk Rasmus.

Vi har deltatt på bare en utstilling med ham. Som de uerfarne utstillerne vi var visste vi nesten ikke hva det dreide seg om. Det gikk kjempefint, men hovedsaken er tross alt at han er den han er i det daglige liv.

Vi får vel bare innrømme at vi ikke angrer på anskaffelsen av ham. Den har gitt oss mange fine stunder og den spør aldri hvorfor vi kommer senere hjem enn beregnet, men er desto gladere når den møter oss i entredøra med logrønne hale og underlige krumspring.

Rasen er absolutt å anbefale for alle som har planer om å anskaffe seg en liten hund. Men husk: "En person som skaffer seg en tibetansk spaniel bør være avbalansert, varmhjertet og konsekvent og gjerne ha litt humoristisk sans. Et slikt menneske er verdt den uendelige lojalitet fra de små lykkebringerne fra Tibet".

Marit Dahlø

* 10 GODE VANER *

1. Vi er ansvarsbevisste i alle situasjoner forbundet med hundeholdet. Vi respekterer lover og påbud og at andre kan ha en annen oppfatning om hunder enn vi har.
2. Vi skal alltid ha hunden under kontroll på tur i skog og mark, selv om det ikke er båndtvang. Vil vi la den gå fri, venter vi med å ta av båndet til vi har kommet vekk fra områder med sterkt ferdsel og inn på mer ubeferdet terreng.
3. Vi skal alltid ha med plastpose når vi lufter hunden. Gjør den seg ren på et sted hvor folk ferdes, trer vi posen over hånden, griper om ekskrementene med posen som en hanske, løfter dem opp, vrenger posen over hånden, slår en knute på og hiver posen i nærmeste avfallsdunk.
4. Vi har alltid hunden i bånd på offentlige badestrender - både ved salt- og ferskvann, og lar den ikke bade der publikum bader. Vi sørger for at den har skygge mens vi er i vannet. Også på badestranden har vi plastposen med.
5. Vi lar ikke hunden bjekte eller støye slik at den er til sjansen for mennesker eller dyr. Vi unngår også selv å ferdes med skrik og rop.
6. Vi lufter aldri hunden i eller i nærheten av barnehager og lekeplasser.
7. Skulle uhellet likevel være ute og hunden gjøre skade på planter, dyr, gjerder e.l. til tross for vår påpasselighet - melder vi straks fra til eier og tilbyr oss å erstatte skaden.
8. Den gode hundeeier unngår å gi seg inn på hissige diskusjoner.
9. Vi lar ikke hunden "hilse" på folk som ikke selv ønsker det.
10. Hunden skal være utstyrt med halsbånd med navneskilt påført eiers navn, adresse og telefon.

HUNDEN OG LOVEN

Vi er alle tjent med å sette oss inn i de ulike lover som gjelder hundehold og friluftsliv.

En rekke av de plikter og ansvar en har som hundeeier er regulert i lovverket. Nedenfor har vi opplistet de viktigste regler en hundeeier bør kjenne til:

Bufeloven av 9. juli 1926

Bufeloven pålegger hundeeieren en generell akt somhetsplikt. Bufeloven gir også kommuner og fylker hjemmel for å innføre båndtvang i den tid bufe beiter.

Viltloven av 29. mai 1981

Viltloven understreker på samme måte hundeeierens generelle ansvar. I tillegg slår den fast at alle hunder skal holdes i bånd eller forsvarlig inngjerdet eller innstengt i tiden fra og med 1. april til og med 20. august. Loven gir hjemmel for fylkesmannen til å utvide denne tiden.

Straffeloven § 354, 2. ledd

Straffeloven sier at "hvis en hund anfaller en person eller med støy eller på annen måte volder vesentlig ulempe forøvrig, straffes hundeeieren med bøter, med mindre det kan antas at det ikke kan legges han noe til last".

Friluftsloven av 28. juni 1957

Friluftsloven har ingen bestemmelser spesielt for hundeeier. Men alle som ferdes i inn- og utmark, bør kjenne til også denne lovens bestemmelser. Lovens hensikt er å verne om produksjon av mat og skog. Bl.a. forbryr den ferdsel i innmark, skogplantefelt inklusive fra 30. april til 14. oktober. Videre gir den grunneiere hjemmel til å nekte ferdsel over hage, høstsådd åker og gjenlegg også utenom denne tiden.

Videre bør en hundeeier gjøre seg kjent med lokale politivedtekter og forskrifter.

HUNDEN OG BUFEET

De største problemene kan oppstå ved at hund skader eller forstyrrer bufeet. Særlig er saueholdet utsatt.

I sommerhalvåret går det ca. 2,4 millioner sauер og lam, og ca. 100 000 geiter og kje på beite i skog og fjell over storparten av landet.

Sauer, og særlig små lam er forsvarsløse dyr. Når lammene er små er de helt avhengige av mødrerne. Et lite lam som blir skremt bort fra moren, kan i verste fall dø av mangel på morsmelk, eller det vil bli et lite og puslete, såkalt "blålamb".

Om høsten, når bonden vanligvis får sin inntekt av årets produksjon, vil slike morløse lam gi tap, eller i alle tilfelle føre til redusert inntekt, alt etter hvor stor påkjønning disse lammene har vært utsatt for.

En viktig årsak til at lam kommer bort fra mødrerne sine kan være at løse hunder ferdes i beiteområdet. Eiere av små hunderaser bør være klar over at også disse kan jage og i verste fall drepe sau eller lam.

Voksne sauere kan også bli skadet. Lungene kan bli sprengt ved sterk jaging. Dersom lammene kommer bort og ikke får suge, kan mødrerne få jurbetennelse med ødelagte jur og store lidelser som følge.

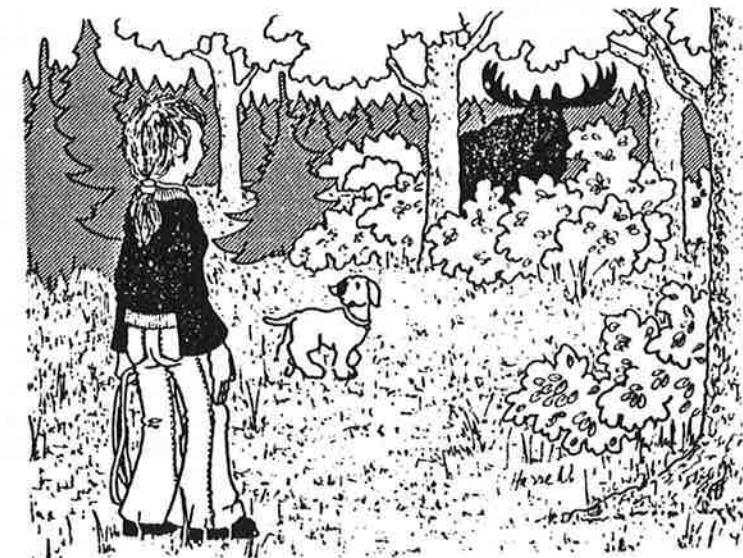
Løse hunder i beiteområdet vil, i tillegg til lidelser som påføres sauere og lam, også ofte være årsakt til mye merarbeid for saueeierne. Det kan bli nødvendig med ekstraordinært tilsyn om sommeren, og vanskelig sankingsarbeid om høsten. Beitedyrene kan bli spredt eller jaget inn i områder der de vanligvis ikke skal være.

HUNDEN OG VILTEL

Ikke bare er hunden menneskets beste venn, men også jegerens. Jakthundene er til stor nytte under jakten og mange hunderaser dresseres og læres opp slik at jakten blir mer human. Dyktige sporhunder er også til stor hjelp med oppsporing av vilt som er skadet f.eks. på veiene.

Løse hunder kan imidlertid være mere til skade enn til nytte for viltet når de løper løse utenom den regulerte jakten. Også hos viltet er det forholdet mor - barn som er mest ømtålig. Der hunden ikke ødelegger redet og spiser egg eller unger, kan moren bli forstyrret i rugingen. Vilt som blir jaget langt av gårde, kan ha vansker med å finne avkommet igjen. Dyreungene på sin side kan lett bli utsatt for farer de ellers ikke ville ha kommet ut for. Alt vilt er fredet med mindre jakttid uttrykkelig er fastsatt i medhold av loven. Antallet fredede arter er sterkt utvidet i forhold til tidligere, og i praksis er det vanskelig å finne områder uten fredet vilt.

Også utenom båndtvangstidene skal hunden alltid være under eierens eller førerens fulle kontroll. Dette krever at hundene er absolutt lydige hvis de skal være løse. Selv under jakten kreves det at hunden er under kontroll og følges på forsvarlig måte.

Respekt for alt levende

Det går kaldt nedover ryggen på meg når jeg leser og hører om folk som kaster sine kjæledyr på sjøen, eller kjører i fra dem når de skal på ferie. Jeg blir heller ikke bedre til sinns når jeg hører om de som avliver sine dyr hos veterinæren p.g.a. at en sydentur står for døren. Men de er i alle fall mer humane enn de som tror at de kan gjøre det selv på den mest grufulle måten.

Jeg er så hjertens enig med Wenche Foldahl i det hun skriver om hundehold i fredagsavisen den 1. mars. Hun prøver å få hundeholdere til å forstå hvor viktig det er å forberede seg på en slik måte at de virkelig ønsker det nye familie-medlemmet, og er innforstått med hvilke følger det er å ha en hund. For det er jo akkurat det vi gjør når vi venter barn, vi leser all den litteraturen vi kommer over, og er godt forberedt på alle måter. Vi kjøper til og med navnebøker og har gjerne kalt "lillejenta" for Håkon lenge før hun er født, så godt forberedt kan vi være.

Men hva når vi får en valp i huset, jo det er også et lite familiemedlem som har de samme behov som et lite barn. Når valpen biter istykker fars tøfler eller lillebrors bamse, så må man fysje på den, men samtidig gi den en erstatning, en

ting den får holde på med, akkurat som et lite barn.

En annen ting man må også være klar over, og det er at begge individ har følgende viktige faktorer som vi må ta hensyn til: *De har følelser, behov, aggresjon og behov for kontakt.* Og det som kreves av oss som et voksent menneske både hos barn og dyr er: *Varme, tryghet, kjærighet og forståelse.*

Når jeg er så godt i gang med å sammenligne en hund med et lite barn, så vil jeg gjerne spørre slike folk som har vært omtalt i Adresseavisen og mange andre aviser opp til flere ganger:

"Hva gjør dere med barna når dere blir lei? Kaster dem kanskje på sjøen med en steinblokk hengende rundt halsen, eller stenger dem inn i leiligheten og reiser til syden. Det går jo an å la dem være ute også når de reiser, for det kan jo hende at de får en matbit eller to fra naboen, så finnes det jo så mange fine søppeldunker stående i solsteiken sommers tid. Eller er dere kanskje mer humane og drar til en eller annen barnelege slik at ungen kan få "den siste sprøya?" jeg bare spør!

Nei, folkens, noe bør skje snarest,

kanskje ikke for vår egen del, men for hundens og mange andre kjæledyrs skjebne. Jeg skjemmes av å kalte meg et menneske, for det er det mest råtnede individ som finnes! Når dyra dreper, så dreper de for matens skyld, men hva gjør vi?! Fy, søren, jeg skjemmes på de andres vegne, de som ikke kan vise respekt for det levende liv.

Jeg har selv hund, og den hjelpen og kameratskapet som har oppstått mellom Ylva og meg, det kan bare ikke settes ord på, vi er like avhengig av hverandre begge to.

Ettersom kameratskapet mellom oss er så viktig, så har Ylva med sin pote, og jeg med min tommeltott skrevet under en "vennskapspakts" som jeg håper kan gi en ettertanke.

Vennskapspakts som er inngått mellom Ylva Og Torill.

Du er min eier, og jeg er din hjelper, vi to skal passe sammen som hånd i hanske, og være verdens beste kamerater til døden skiller oss ad.

Du skal trøste meg, og jeg skal trøste deg, vi to skal dele både glede og sorger med sterke minner, for vi - vi er verdens beste kamerater til døden skiller oss ad.

Du skal ikke slå, og jeg skal ikke bite, men vi skal være gode mot

hverandre og gi hverandre kjærtregn og kos, for vi - vi er verdens beste kamerater til døden skiller oss ad.

Du kan være fleipen mens jeg kan være leiken, vi kan ha det gøy mens andre tror det er alvor, men det gjør ikke noe, for vi - vi er verdens beste kamerater til døden skiller oss ad.

Du skal vise meg tillit, og jeg skal vise deg min hengivenhet, vi to skal dele alt i fra den siste sjokoladebit til din varme seng når jeg fryser, for vi - vi er verdens beste kamerater til døden skiller oss ad.

Du skal ikke kaste meg ut den dagen jeg er for gammel og sliten til å hjelpe deg, men da skal du vise meg omsorg og trøst når jeg vet at det nærmer seg slutten og vi skal snart skilles: for vi - vi er verdens beste kamerater til døden skiller oss ad.

Ylva
en god hjelper og
verdens beste kamerat.

Torill
bruker og verdens
beste kamerat.

Torill og Ylva
HFFN
Hjelpehund for
funksjonshemmede i Norge.

**POSITIVE
fritidstiltak
fortjener
støtte...**

Vi gjør det med glede....

**SELBU
SPAREBANK**